

28.február 2014, Kežmarok

Vážený pán
TÓN L'ÚBOZVUČNÝ
Symfonická 9
06401 Stará Lubovňa

Milý pán TÓN,

to bol skvelý nápad osloviť deti, aby Vám napísali o svojej radosti z hudby! Takto sa dozviete nielen o jej fanúšikoch, ale aj o jej obrovitánskej sile. Keďže aj ja (dá sa povedať, že od narodenia) veľmi rád plávam v jej harmóniách, rozhodol som sa Vám napísať.

Začnem však pekne poporiadku od najstaršieho člena našej rodiny. Môj ocko má obchod plný hudobných nástrojov. Obchod môjho ocka je každý deň plný hudby. Rád sedávam v hlbokom kresle a počúvam tie nádherné melódie. Často premýšľam, či ľudia, ktorí ich spievajú alebo hrajú na nástrojoch, ešte vôbec žijú. Vďaka ockovi počúvame (aj doma) klasickú hudbu, jazz, ale aj rockové kapely zo starých vinylových platní. Celkom nedávno ma upútal prekrásny hlas pani speváčky. Spievala slovenské ľudové piesne a ocko mi povedal, že tá pani sa volá Darina Laščiaková. V mamkinej triede (mamka učí hru na klavíri v hudobnej škole) zas celé popoludnie „spieva“ klavír.

Zabudol som Ti ešte napísať, že aj ocko ako dieťa chodil do hudobnej školy. Učil sa hrať na husliach.

Moja sestra Natálka je vo všetkom iná. Výborne hrá na priečnej flaute, účinkuje na koncertoch a dokonca niekoľkokrát nahrávala na školské CD, ale najradšej počúva rap ...

Keď som bol predškólák v materskej škole, navštevoval som „Kružok krásnej hudby“. Vďaka nemu som spoznal „Obrázky z výstavy“ pána Musorgského (na predstavení som účinkoval ako jedno z kuriatok a ako Schmuyle), „Štyri ročné obdobia“ pána Vivaldiho a v predstavení o „Lastovičke letiacej svetom“ som bol Papageno (Rakúsko) a tancoval som v daždi (Amerika). Ale - už dávno som školákom a štyri roky hrám na klavíri. Viem presne, čo cíti hráč tesne pred koncertom, predtým než si sadne za nástroj. Ruky sa chvejú a srdce búši ako zvon...

Preto si všetkých hudobníkov, ktorých počúvam na koncertoch, veľmi vážim. A tiež obdivujem hudobných skladateľov, že z tých istých dvanástich tónov dokázali a stále ešte dokážu skladať také úžasné skladby! Nikdy nezabudnem na „Blues“ od pani skladateľky Marty Mier. Bolo náročné, hlavne jeho rytmus, ale veľmi pekné, tajomné. Rád si hrávam aj skladbu „Valečna planeta Mars“ - napísalo ju české dievčatko Kateřina Horká, keď mala 13 rokov ...

Mamka zvykne hovoriť, že hudba je univerzálny jazyk. To preto, lebo je to reč srdca. A ešte vraví: „Vieš, skladbičku, ktorú práve cvičíš (J.S.Bach - Musette, moja poznámka) možno v tejto chvíli hrá aj chlapček v Japonsku, dievčatko vo Francúzsku, niekto v Amerike a ty na Slovensku v Kežmarku...”

Milý pán TÓN, pre mňa je samozrejmosťou počúvať hudbu starých majstrov, ale aj tú súčasnú. Som ňou obklopený v očkovej i mamkinej práci a aj doma. Veľmi rád by som ju doprial niektorým mojim spolužiakom a ľuďom, ktorých stretávam na ulici. Mnohí sú zamračení a nespokojní. Dobrá hudba by bola pre nich isto dobrým liekom...

Ešte neviem čím budem, keď vyrastiem. Možno prevezmem ockov obchod a budem predávať hudobné nástroje a bude mi záležať na tom,

aby v ňom neprestala zniet' pekná hudba. Ešte v tejto chvíli neviem čím budem, ale veľmi si želám, aby ma dobrá hudba sprevádzala na každom kroku a po celý život.

Milý pán TÓN, želám Vám veľa pekných listov od hudobných fanúšikov a veľmi sa teším na spoločné stretnutie v koncertnej sále...

Váš priateľ ERICH ABT, Kežmarok